

اعلامیه مطبوعاتی

دادگاه عدالت اروپا تبعیض علیه تزئین لباس زنان مسلمان را به رسمیت شناخت

(ترجمه)

سه شنبه ۱۴ مارچ سال ۲۰۱۷م، دادگاه عدالت اروپا (ECJ) حکم صادر نمود که کارفرمایان می توانند کارکنان خود را از پوشیدن نمادهای اسلامی؛ از جمله: حجاب پوشیده شده توسط زنان مسلمان منع کنند. این دادگاه در بیانیه ای اظهار داشت: «وضع قانون منع پوشیدن لباس هایی که نماد مذهبی باشد، از جمله حجاب در داخل شرکت های کار، تبعیض مستقیم تلقی نمی شود.» این قضاوت در پاسخ به دو مورد از زنان مسلمانی وارد شده که در فرانسه و بلژیک به دلیل امتنا ورزیدن از کشیدن حجاب در محل کار، وظیفه ی خود را از دست دادند.

با صدور این حکم تبعیض آمیز، در برابر خارجی ها، دادگاه عدالت اروپا یک بار دیگر ثابت کرد که نظام سیکولر، برای حمایت از حقوق اقلیت های مذهبی مناسب نمی باشد. در واقع چنین تبعیض مذهبی و غیر قابل تحمل در ترکیب ژنیتیکی قانون گذاری ایدیولوژی نظام سیکولریستی، در ممنوعیت حجاب، نقاب، مناره مسجد و دیگر اعتقادات اسلامی در بسیاری از کشورهای سیکولر در سراسر جهان آشکار ریشه دوانده است.

این قضاوت ظالمانه در عرصه ی کاری زنان مسلمان در اروپا، دارای پیامد گسترده بوده و یک پیام روشن و واضح دارد که اگر تمایل به حفظ ارزش های مذهبی خود دارید و به این تعهدات پایبند می باشید، پس کارکردن تان در این ممالک ممنوع می باشد. پس واضح می گردد که این اسلام نیست که زنان مسلمان را از داشتن نقش فعال در جامعه منع می کند؛ بلکه نظام حاکم سیکولر است، زنان مسلمان را به ناحق مجبور می سازد که از بین اعتقادات عمیق مذهبی و حق کار در بیرون، یکی را انتخاب کنند.

دولت و موسسات غربی به عوض مبارزه با تعصبات مذهبی، آن را قبول نموده و به یک قانون بدل کردند. این موضوع نمایانگر خطرات ذاتی نظام سیکولر است؛ زیرا کسانی که در رأس این نظام هستند حق و حقوق اقلیت های مذهبی را پامال می کنند. علاوه بر این، نظام اجتماعی سیکولر به نحوی طراحی شده که زنان مسلمان را مجبور به ترک اعتقادات اسلامی و پذیرش هویت سیکولریستی نماید. این آخرین تلاش های دولت های غربی و نهادهای آنست تا به اعتقادات قوی مسلمانان در غرب نقطه پایان بگذارند.

در واقع چنین احکام افترا و ممنوعیت اعمال مذهبی نمایانگر ضعف فکری نظام ناقص سیکولریزم است که این نظام نتوانسته مسلمانان را از طریق قدرت استدلال، از عقایدشان دور بسازد؛ بلکه با توسل به زور می خواهد، مسلمانان را متقاعد به ترک عقایدشان کند. این قضاوت دادگاه عدالت اروپا تنها برای بد نام کردن زنان مسلمان است، می خواهد بگوید که این زنان مرتکب جنایات نفرت آمیز جهانی شده و تعدادشان در سراسر اروپا در حال گسترش است.

چگونه می توان نظامی را که از نظر قانونی تبعیض علیه اقلیت های مذهبی را می پذیرد، زنان را از جامعه به دلیل اعتقادات مذهبی شان دور می سازد و خواهان روند بیگانه هراسی می باشد، به عنوان یک نظام با اعتماد در روند پیشبرد امور یک جامعه شناخت؟ این نظام کاملاً در تضاد با نظام اسلامی (خلافت) می باشد. در نظام اسلامی تعیین حقوق اقلیت های مذهبی به دست انسان نبوده و از طرف خالق جهان ۱۰۰ درصد تضمین شده است. اقلیت های مذهبی از همان حقوقی که مسلمانان دارند، برخوردار بوده و بدون کدام آزار و اذیت از طرف دولت و یا مسلمانان در ابراز عقاید خود آزاد می باشند.

در واقع دولت خلافت به طریقه رسول الله صلی الله علیه وسلم، مکلف به حفاظت از شهروندان غیر مسلمان خود بوده تا آن ها به خاطر عقایدشان مورد آزار و رفتار تبعیض آمیز قرار نگیرند. عدالت حکومت اسلامی و واقعیت پیمان اسلامی در عصر خلافت بود که مردم را قناعت می داد و باعث می شد که تعداد زیادی اسلام را بپذیرند.

پس کدام نظام می تواند، حافظ حقوق اقلیت های مذهبی باشد، نظام ساخته شده ی دست بشر یا نظام ساخته شده توسط خالق بشر؟ و چه نوع نظام، ظرفیت حکمرانی با عدالت را بر انسان ها دارد؟ تنها نظامی شایسته است که از طرف پروردگار عالمیان می باشد.

در این موقعیت دشوار و طاقت فرسا، ما از خواهران مسلمان و عزیز خود در اروپا و سراسر غرب خواهشمندیم که به حجاب و مسوولیت های اسلامی خود پایبند بوده و به این بیندیشند که چقدر پاداش از کشیدن این همه رنج و مصیبت در راه دین مقدس اسلام، در جنت از آن خود خواهند کرد.

داکتر نسرین نواز

رئیس بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۲۱ جمادی الثانی ۱۴۳۸ هـ.ق

۲۰ مارچ ۲۰۱۷ م

شماره صدور: AH036.1438